

Uno a primit o scrisoare de la Societatea de Transport a oraşului, în care se spune că Linia Verde urmează să fie desfiinţată. Autobuzul condus de Uno are prea puţini pasageri. Nu mai e rentabil.

„Dacă domnul şofer Uno nu reuşeşte să mărească numărul de pasageri, Linia Verde se va desfiinţa.“
Aşa scrie în scrisoare.

Nu sunt de ajuns doamna Gogoşica, domnul Londonezul, Tanti-cu-pungă-de-hârtie şi gemenii Dunguţă şi Pătrăţel. Autobuzul lui Uno ar trebui să fie plin cu călători zi de zi.

Uno e foarte trist. Nu poate adormi. Se gândeşte toată noaptea.

Și, deodată, cineva sună la ușă. Uno se duce și deschide. E poștașul, cu un pachet uriaș.

— Livrare specială! spune poștașul, ștergându-și fruntea de sudoare. Pachetele foarte mari se livrează doar noaptea, continuă el, împingând pachetul în antreul lui Uno.

Pachetul este, într-adevăr, foarte mare. Curios, Uno îl deschide. „Nu vine poșta în toiul nopții toată ziua, bună ziua”, își zice el.

Dar, când desface ambalajul și deschide cu grijă lada, se miră foarte, foarte tare. În ladă e o vâcută. Sau, mă rog, așa arată, ca o vâcută.

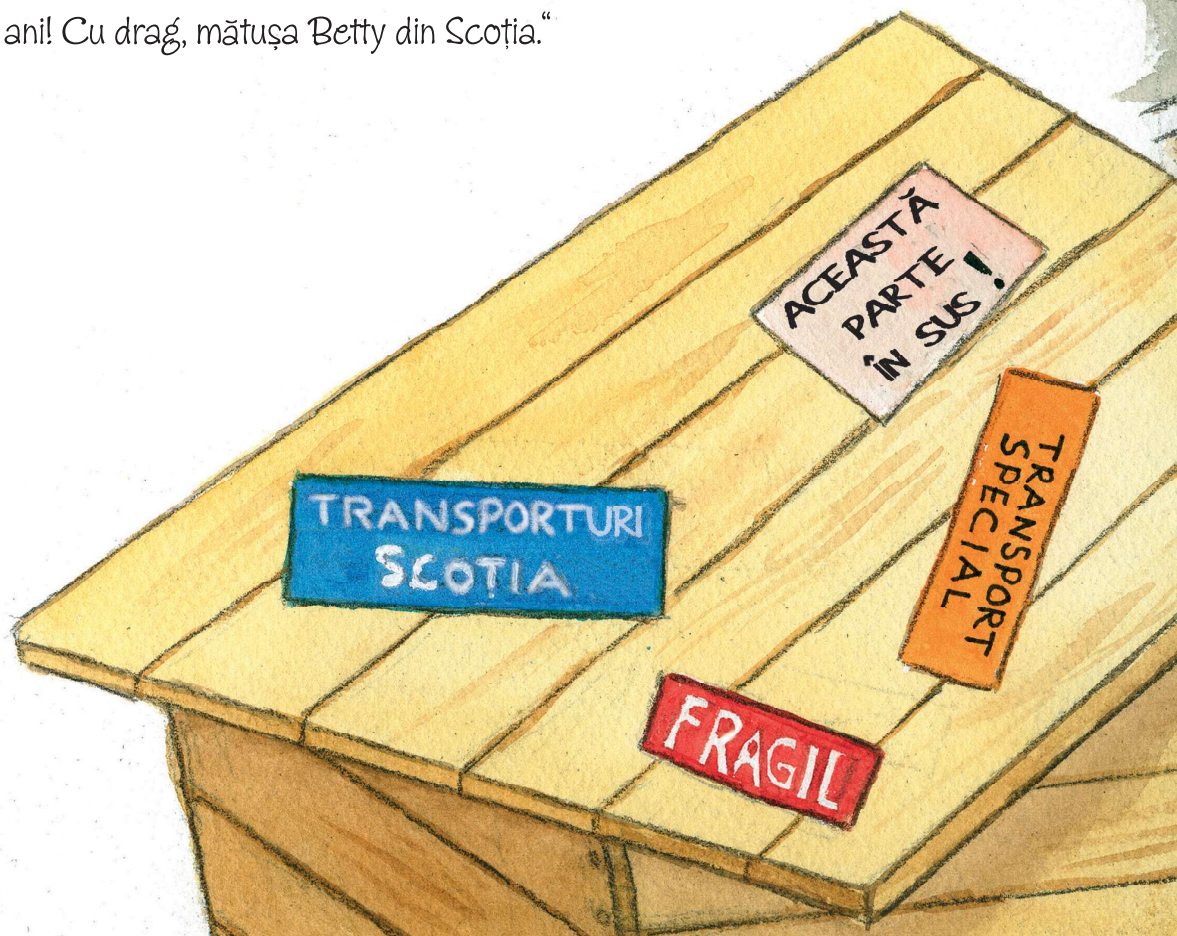
„Nu se poate! Sigur visez!” își zice Uno.

Sare înapoi în pat și își trage pătura peste ochi. Atunci aude un „Muuu!” trist.

Nu, nu visează. Șoferul de autobuz Uno a primit o vâcută cu poșta.

La gât, vâcuta are o felicitare pe care scrie așa:

„La mulți ani! Cu drag, mătușa Betty din Scoția.”

După ce termină ultima cursă pe ziua aceea,
Betty e obosită și înfometată.

Doamna Gogoșica îi dă patru sandwich-uri mari
cu salată și busuioc.

Gemenii Dunguță și Pătrățel îi masează
umerii și spinarea.

Domnul Londonezul o laudă pe Betty pentru
șofat și o ajută să numere banii din cutiuță.

